

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1309

гр. Варна , 09.04.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IVA СЪСТАВ в закрито заседание на осми април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Мая Недкова
Ивелина Д. Чавдарова

като разгледа докладваното от Ивелина Д. Чавдарова Въззивно частно гражданско дело № 20213100500743 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава двадесет и първа, във вр. с чл. 220 от ГПК.

Образувано е по частна жалба с вх. № 264539/20.01.2021г., депозирана от „ТЕХНОКАР“ ЕООД, ЕИК: 103093128, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ № 310, действащо чрез процесуалния си представител адв. М.Ц. от АК – Варна, срещу Определение № 260203/07.01.2021г., постановено по гр.д. 13917/2020г., по описа на ВРС, 18-ти състав, **в частта**, с която е оставено без уважение искането на ответника – частен жалбоподател за конституиране по делото на трети лица помагачи на негова страна, а именно:

1) ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК: 121718407, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Студентски, бул. "Симеоновско шосе" № 67А, представляваното заедно от двама от петимата изпълнителни директори, както следва: Мария Стоянова Масларова-Гъркова, Павел Валериев Димитров, Гълъбин Николов Гълъбов, София Николова Антонова и

2) „УНИКА Живот“ АД, ЕИК: 831626729, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Възраждане, бул. „Тодор Александров“ № 18, представляваното от лицата: Георги Ангелов Георгиев, Николай Генчев Иванов, Николай Генчев Каварджиклиев, Димитър Стоянов Тонев, при начин на представляване: от двама изпълнителни директори заедно, или от председателя на управителния съвет заедно с изпълнителен директор.

Наведени са доводи за неправилност и незаконосъобразност на определението на ВРС в обжалваната част. Излага се, че доколкото предметът на гр.д. 13917/2020г. по описа на ВРС е предявен от А.Н. иск по чл. 200 КТ за осъждане на ответното дружество да му заплати сумата от 30000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в причинени болки и страдания в резултат на претърпяна трудова злополука – ПТП, а към момента на настъпването □ между „ТЕХНОКАР“ ЕООД и горепосочените лица, чието привличане се иска, е имало валидно сключени договори, съответно за застраховки „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и „Трудова злополука“, то при неблагоприятен за работодателя – ответник изход от делото и съответно

заплащане на претендираното обезщетение, за последния ще се породи интерес да упражни с обратен иск срещу тези лица регресните си права. В тази връзка се оспорва изводът на ВРС, че в случая не е налице каквото и да е регресно право на ответника към застрахователите, което да може да бъде предявено впоследствие и което да обосновава правен интерес от привличането им като подпомагащи страни, с цел същите да бъдат обвързани от мотивите на постановеното по делото съдебно решение. Излагат се подробни съображения в тази насока. Моли се за отмяна на определенията в обжалваните части и конституиране на ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД и „УНИКА Живот“ АД като трети лица - помагачи на страната на ответника.

В срока по чл. 276, ал.1 ГПК от насрещната страна – А. А. Н. не е депозиран отговор на частната жалба.

Относно допустимостта на частната жалба:

Частната жалба е подадена в законоустановения преклузивен срок по чл. 276, ал.1 от ГПК, от активнoleгитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Относно основателността на частната жалба:

Съдът, след като обсъди доводите на жалбоподателя и прецени данните по делото, намира частната жалба за **частично основателна** по следните съображения:

Производството по гр.д. 13917/2020 г., по описа на ВРС, 18-ти състав, е образувано по предявени от А. А. Н., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Провадия, общ. Провадия, обл. Варна, ул. „Кривненско шосе“ № 58, чрез пълномощниците си мл. адв. Г.И. и адв. Атанас Друмев, против „ТЕХНОКАР“ ЕООД, икове с правно основание чл.200 от КТ и чл. 86 от ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 30 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в причинени болки и страдания вследствие на нанесени телесни увреждания в резултат на претърпяна на 19.03.2020г. трудова злополука на път 2008 до гр. Девня, преди Захарен завод, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба - 30.10.2020г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 1 875,15 лева, представляваща лихва за забава, считано от датата на злополуката - 19.03.2020г. до датата на завеждане на исковата молба - 30.10.2020г.

В исковата молба ищецът сочи, че към датата на злополуката е бил в трудовоправни отношения с ответното дружество, като по силата на Трудов договор № 520 от 25.02.2020г. бил назначен на длъжност „сметосъбирач“. Процесната злополука представлява реализирано на 19.03.2020г. ПТП, при което камионът, на който бил разпределен ищецът, управляван от шофьора П.П. се ударил в срян на пътя тир.

Процесната злополука е приета за трудова с Разпореждане № Ц5104-03-36/29.05.2020г. на ТП на НОИ - Варна.

С депозирания отговор на исковата молба ответното дружество е поискало да бъдат конституирани като трети лица – помагачи на негова страна следните лица: П. Д. П. – шофьорът на камиона, в който се е намирал ищецът към момента на злополуката (също в трудовоправни отношения с „ТЕХНОКАР“ ЕООД), ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД и „УНИКА Живот“ АД, като е обосновал правния си интерес с възможността в бъдещ процес да предяви регресните си права спрямо тези лица. Посочено е, че към датата на настъпване на процесното ПТП, „ТЕХНОКАР“ ЕООД, като собственик на ППС с рег. № В0605КР (управляваният от П. Д. П. камион), е имало валидно сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите със ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД (застрахователна полица №

BG/22/119001377977/16.05.2019г., валидна до 21.05.2020г., 23,59 часа), за причинените на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на МПС. Посочената застрахователна полица е приложена като писмено доказателство по делото. По отношение на „УНИКА Живот" АД е изложено, че към момента на настъпване на процесното ПТП, между ответното дружество и този застраховател е имало валидно сключен договор за задължителна застраховка на работниците и служителите за риска „Трудова злополука" (застрахователна полица № 580000205320, валидна до 27.02.2021г.), като настъпилото ПТП представлява трудова злополука, т.е. покрит застрахователен риск. Цитираната застрахователна полица също е приложена като писмено доказателство по делото.

С Определение № 260203/07.01.2021г. съставът на ВРС е конституирал като трето лице – помагач на страната на ответника П. Д. П., но е отказал да конституира като такива ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС" АД и „УНИКА Живот" АД.

Настоящият съдебен състав намира, че определението на ВРС е правилно в частта, с която е отказано конституирането като подпомагаща страна на „УНИКА Живот" АД, като се солидаризира с изводите на районния съд, че при евентуално заплащане от страна на ответника „ТЕХНОКАР“ ЕООД на претендираното обезщетение, в негова полза не биха възникнали регресни права по отношение на този застраховател, съответно липсва правен интерес за ответното дружество да привлече „УНИКА Живот" АД като подпомагаща страна.

В случай, че застрахователят изпълни задължението си да заплати на пострадалия работник (застрахован) определената по договора застрахователна сума, то единствената благоприятна последица за работодателя (застраховаш) би била тази, уредена в разпоредбата на чл. 200, ал. 4 от КТ – след като съдът определи общия размер на дължимото на увредения работник обезщетение, същото ще бъде намалено с вече заплатената от застрахователя сума, съответно работодателят ще бъде осъден да заплати единствено разликата. Тази разпоредба обаче, съгласно трайната съдебна практика, не създава допълнително право на регрес в полза на работодателя, т.е. той не може да претендира от застрахователя част от обезщетението, което (евентуално) ще бъде осъден да заплати на увреденото лице. Последното произтича и от характера на застрахователното правоотношение при този вид задължителна застраховка за риска "трудова злополука", подробно разяснен в Решение № 154/01.12.2014г., постановено по т.д.№ 3050/2013г. на ВКС, I ТО.

С оглед на изложеното и поради съвпадане на изводите на двете съдебни инстанции, в тази част обжалваното определение следва да бъде потвърдено.

Неправилно обаче според настоящия съдебен състав е отказано като трето лице – помагач на страната на ответника да бъде конституирана ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС" АД.

Последователна е съдебната практика (Решение № 395 от 10.10.2012г. на ВКС по гр. д. № 1538/2011г., IV г. о., ГК, Решение № 29/11.07.2019г. по гр. д. №1865/2018г. на ВКС, ГК, III г.о. и др.), че работодателят, срещу когото е предявен иск по чл. 200 от КТ може да привлече по реда на чл. 219 от ГПК като трето лице - помагач, както делинквента, така и застрахователя му по задължителната застраховка "Гражданска отговорност", срещу които той има регресните права по чл. 54 от ЗЗД, респ. по чл. 54 от ЗЗД, във вр. с чл. 432 от КЗ. В този случай влязлото в сила съдебно решение по чл. 200 от КТ ще има действието по чл. 223 от ГПК, поради което регресните права на работодателя срещу привлечените като трети лица - помагачи делинквент и застраховател, ще са в постановения от съда размер на обезщетението по чл. 200 от КТ. В разглеждания случай, с оглед твърденията на ищеца в исковата молба, като делинквент е посочен П. Д. П. – лицето, управлявало процесния камион, в който се е намирал пострадалият работник. Доколкото, съгласно исковата молба и писмения отговор по нея, П. също се намира в трудовоправни отношения с работодателя –

ответник, то при заплащане на обезщетение от страна на работодателя, същият ще разполага срещу виновния работник не с иска по чл. 54 от ЗЗД, а със специалния такъв по чл. 202 КТ. Последното обстоятелство е обусловило и конституирането на П. Д. П. като трето лице – помагач на страната на ответника по делото. Работодателят обаче не може да бъде лишен от възможността да избере дали да предяви регресните си права срещу делинквента или да се защити с пряк иск срещу застрахователя на последния по задължителната застраховка "Гражданска отговорност", какъвто в случая се явява, видно от приложената по делото Застрахователна полица № BG/22/119001377977/16.05.2019г., ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД. Последователна е съдебната практика, че при извършено плащане на обезщетение по чл. 200 от КТ на увреденото лице - кредитор и погасяване на задължението на длъжника - делинквент, възможността на третото платило лице - работодател да си върне това, което е платил, зависи от вътрешните му отношения с длъжника - делинквент, като при наличие на застраховка "гражданска отговорност" тези правоотношения се подчиняват на особеностите на застрахователното правоотношение между длъжника - делинквент и застрахователя, последният от които е пряко задължено лице и отговаря в обема, в който отговаря и причинителят на вредата. С оглед характера на задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, застрахован по нея се явява всяко лице, което ползва МПС на законно основание и е отговорно за причинените при управлението му вреди, съответно в разглеждания случай такова качество притежава П. Д. П.. Предвид това и с оглед целта на застраховането – застрахователят да поеме риска (изцяло или частично) от настъпването на застрахователно събитие, при осъждане на работодателя – ответник да заплати на ищеца обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на процесната трудова злополука и заплащането на това обезщетение, за „ТЕХНОКАР“ ЕООД ще се породи регресно право и срещу ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД (застрахователя на делинквента) за платената сума до размера на застрахователната сума по договора. Изложеното означава, че за частния жалбоподател – ответник е налице правен интерес от привличането като подпомагаща страна на ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД, с оглед обвързването на застрахователя с определения от съда размер на обезщетението по чл. 200 от КТ.

Доколкото ВРС е достигнал до различен краен извод, обжалваното определение следва да се отмени в частта, с която е оставено без уважение искането на ответника „ТЕХНОКАР“ ЕООД като трето лице – помагач на негова страна да бъде конституирана ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД, съответно застрахователното дружество следва да бъде конституирано като подпомагаща страна.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 260203/07.01.2021г., постановено по гр.д. 13917/2020г., по описа на ВРС, 18-ти състав, **в частта**, с която е оставено без уважение искането на ответника „ТЕХНОКАР“ ЕООД за конституиране по делото на ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК: 121718407, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Студентски, бул. "Симеоновско шосе" № 67А, представляваното заедно от двама от петимата изпълнителни директори, както следва: Мария Стоянова Масларова-Гъркова, Павел Валериев Димитров, Гълъбин Николов Гълъбов, София Николова Антонова, като трето лице – помагач на негова страна

и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

КОНСТИТУИРА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК: 121718407, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Студентски, бул. "Симеоновско шосе" № 67А, представляваното заедно от двама от петимата изпълнителни директори, както следва: Мария Стоянова Масларова-Гъркова, Павел Валериев Димитров, Гълъбин Николов Гълъбов, София Николова Антонова, като трето лице-помагач на страната на ответника „ТЕХНОКАР“ ЕООД, ЕИК: 103093128, по предявените срещу последното дружество от А. А. Н., ЕГН *****, икове с правно основание чл. 200 от КТ и чл. 86 от ЗЗД.

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 260203/07.01.2021г., постановено по гр.д. 13917/2020г., по описа на ВРС, 18-ти състав, **в частта**, с която е оставено без уважение искането на ответника „ТЕХНОКАР“ ЕООД за конституиране по делото на „УНИКА Живот“ АД, ЕИК: 831626729, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Възраждане, бул. „Тодор Александров“ № 18, представляваното от лицата: Георги Ангелов Георгиев, Николай Генчев Иванов, Николай Генчев Каварджиклиев, Димитър Стоянов Тонев, при начин на представляване: от двама изпълнителни директори заедно, или от председателя на управителния съвет заедно с изпълнителен директор, като трето лице – помагач на негова страна.

Определението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____